

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ในฐานะคำสรพนามในภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ เพื่อศึกษาลักษณะการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ในฐานะคำสรพนามในภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย ว่าผันแปรตามปัจจัยต่างๆ ของคู่สนทนารูปแบบใด อย่าง เพศ ความสนใจและภูมิปัญญา แล้วเพื่อศึกษาเบริญเตียนลักษณะการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ในฐานะคำสรพนามในภาษาญี่ปุ่นระหว่างชาวญี่ปุ่นกับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้จัดยังคงให้ความสำคัญกับคำนามบุรุษที่ 2 ที่ใช้ในฐานะคำสรพนามเท่านั้น

จากผลการวิจัยพบว่าปัญหาในการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ของผู้เรียนชาวไทย โดยพิจารณาความเหมาะสมของการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ตามกฎของ Suzuki (1978) คือ

1. ในสถานการณ์พูดคุยกับคนรู้จัก ที่สนใจ อายุมากกว่า ผู้เรียนชาวไทยมีการใช้ชื่ออย่างเดียว และในสถานการณ์คนรู้จัก ที่ไม่สนใจ อายุมากกว่า ผู้เรียนชาวไทยมีการใช้ชื่อสกุลอย่างเดียว

2. ในกรณีคนรู้จัก ที่หันที่สนใจแต่ไม่สนใจในช่วงอายุเท่ากัน ผู้เรียนชาวไทยเพศหญิงมีการใช้ชื่อเฉพาะในรูปแบบนามสกุลอย่างเดียวมากคล้ายกับที่ชาวญี่ปุ่นเพศชายใช้ ในขณะที่ชาวญี่ปุ่นเพศหญิงไม่นิยมใช้รูปแบบนี้

3. ผู้เรียนชาวไทยมีการใช้คำนามบุรุษที่ 2 และสำนวนทั้งปะโยค ที่มีระดับความซุกภาพต่างกัน ปัญหาในการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ของผู้เรียนชาวไทยที่เกิดจากการถ่ายโอน วัฒนปฎิบัติศาสตร์ที่มีผลเชิงลบ

1. ในสถานการณ์คนรู้จัก ที่สนใจ อายุเท่ากัน ชาวญี่ปุ่นนิยมใช้ชื่อเฉพาะรูปแบบ นามสกุล + san ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยใช้ชื่อมากที่สุด ซึ่งลักษณะนี้คล้ายกับลักษณะการใช้ชื่อกับคนรู้จัก ที่สนใจ อายุเท่ากันในภาษาไทย

2. ในสถานการณ์ คนไม่รู้จัก อายุมากกว่า ผู้เรียนชาวไทยมีการใช้คำบุรุษสรพนาม anata ที่แปลว่า “คุณ” มากที่สุด ไม่เหมือนชาวญี่ปุ่นที่ใช้การละมากที่สุด

3. ในสถานการณ์ คนไม่รู้จัก อายุมากกว่า เพศหญิง ผู้เรียนชาวไทยใช้คำเรียกญาติ เรียกผู้หญิงที่อายุมากกว่าคือ obaasan (คุณยาย) มากที่สุด แต่จากการสำรวจ ชาวญี่ปุ่นไม่นิยมใช้

4. ทั้งสถานการณ์คนรู้จักและไม่รู้จัก ผู้เรียนชาวไทยใช้คำเรียกญาติ โดยไม่มีคำเสริมท้าย เช่น oji, oba

จากการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS เพิ่มเติมทำให้ทราบว่าผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นมาเป็นเวลานานกว่าจะสามารถใช้คำนามบุรุษที่ 2 ในภาษาญี่ปุ่นได้อย่างเหมาะสมมากกว่า และปัญหาโดยมากของการใช้คำนามบุรุษที่ 2 อย่างไม่เหมาะสมเกิดขึ้นโดยการถ่ายโอนวัฒนธรรมบุรุษที่มีผลเชิงลบ โดยผู้เรียนชาวไทยใช้คำนามบุรุษที่ 2 ในภาษาญี่ปุ่นด้วยกลวิธีของภาษาไทย ในการเรียนการสอนผู้สอนควรระวังในจุดนี้ และจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหานี้ในการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ที่เกิดจาก การถ่ายโอนวัฒนธรรมบุรุษที่มีผลเชิงลบ